

לי דור:
„שרי-החינוך נבון? מה הוא עושה?”

השבוע הוקמה עמותה חדשה, הקוראת לעצמה „מיפלת התלמידים”. יוזם העמותה הוא גיל פרץ (28). מטרתה היא לשמש „כלבוטק של התלמיד”, לטפל בבעיות שבין תלמידי מורים, למורים, לפעול למען שכר-לימוד הינם באוניברסיטות, לפעול להורדת מחירי השיעורים הפרטיים. למיפלת לגת התלמידים יכול להצטרף כל תלמיד הלומד במוסד המוכר על-ידי משרד-החינוך, מכיתה א' ועד גמר האר-ניברסיטה.

פנית ללי דור, בת 9, תלמידת כיתה ד', ושאלתי אם ידוע לה על הקמת המיפלה החדשה.

- לא שמעתי על מיפלה כזו.
- את חושבת שיש צורך במיפלת תלמידים? כן.
- מדוע? כדי לעזור לתלמידים.
- במה? בלימודים, למשל. לארגן קרנות-עזרה לתלמידים נזקקים.
- את חושבת שצריך להיות נציג התלמידים בממשלה או בכנסת? רק מכיתה ו' ומעלה.
- איזה שר הוא צריך להיות?

חינוך

- שרי-הלימודים.
- אז מצב החינוך יהיה יותר טוב? רק אם הוא יהיה טוב.
- את יודעת מי שרי-החינוך עכשיו? יצחק נבון.
- והוא טוב או רע? מה הוא עושה?
- היית רוצה להצטרף למיפלה החדשה? אשאר את זה לגיל יותר מבוגר.
- אילו היית שרי-החינוך, מה היית עושה? כף בלימודים.
- וחגיג מזה? הייתי עושה בתי-ספר מטופחים, בוחרת מורות שיהיו נחמדות לתלמידים, מזמינה מופעים לתלמידים, מפתחת אולמות-ספורט גדולים יותר וחוגים שונים.
- כל זה יש גם עכשיו. אז מה בכל זאת צריך לשי-סר? לעשות כל מה שיש עכשיו, אבל יותר טוב. (יוסי עינדור)

בינה אופק:
„הסופרים יודעים באיזה צד מרוחה החמאה!”

סופרי-הילדים בישראל, שעד היום לא השתייכו ברובם לאגודת הסופרים העבריים, החליטו להצטרף. כ-60 מהם הגישו את מועמדותם במשך השנה, ולפני שבוע התפרסמו התוצאות של ועדת-הקבלה. שלושה ממגישי הבקשות התי-קבלו. השאר נדחו.

דיברתי עם אחת שלא התקבלה, הסופרת והעיתונאית בינה אופק, ושאלתי אותה למה בכלל הם ניסו להתקבל לאגודת-הסופרים, אחרי שבמשך שנים אף לא ניסו.

חשבנו שצריך להתקבל לאגודת-הסופרים, כדי לשנות את היחס של חברי אגודת-הסופרים לספרות-הילדים ולסופרי-היל-דים.

- במה מתבטא היחס הזה? אתן לך רוגמה אחת. יש סכום-כסף מסוים, המחולק בין סופרים שאת ספריהם משאילים בספריות. מתוך הסכום הזה 20% הולך לסיפריילדים, ושאר ה-80% לספרות מבוגרים. אבל זאת רק רוגמה.
- מהם הקריטריונים לקבלה לאגודת הסופרים? לפי מיטב ידיעתי וידיעת חבריי, היה הקריטריון במשך השנים אם הוצאת לאור שני ספרים בהוצאה מוכרת. הפעם הם חוקקו חוקים חדשים, והם טוענים שלא די בספרים, אלא שצריך לקבל תמיכה של שני שלישים מהקולות בוועדה.
- במה ספרים שלך ראו אור בהוצאות מוכרות?

סופרים

- חמישה ספרים, ועוד הרבה סיפורונים, ובהם סיפור או שניים. אבל אני בפירוש לא רוצה לדבר על עצמי. אני מעדיפה לדבר על הסופרת תמר אדר, שכי-20 ספרים שלה ראו אור, כולם בהוצאה מוכרת, וספר אחר שלה, וחחחח... ספן, ליצן זכה בפרס זאב, שהוא הפרס היוקרתי ביותר לספרות-ילדים בארץ. אם תמר אדר לא התקבלה לאגודה, זוהי הוכחה חותכת לאטימות — ומי יודע מה עוד — של הוועדה.
- מי הם שלושת הסופרים המאושרים שהתקבלו לאגודת הסופרים העבריים? יהודה אטלס, גלילה רוזנפרד ו...עכשיו תנחשי.
- לא יכולה לנחש. תעזרי לי.
- השלישי הוא גר יעקובי, איש שלפי דעתי צריך עכשיו לחשוב אם הוא לא מתכוון בממשלה.
- וזה מרגיז אתכם? בוודאי שזה מרגיז! למה גר יעקובי כן, ותמר אדר לא? ודניאלה כרמי לא? ועודד בצר לא? הספרים שלו יותר טובים משלהם? הוא קיבל מימיו איזה פרס ספרותי? כל הסיפור הזה הוא בדיחה עצובה, אבל סוף-סוף הבנו שהסופרים העבריים אמנם לא מבינים כלום בספרות-ילדים, אבל הם מבינים יפה מאוד באיזה צד מרוחה החמאה. (דניאלה שמי) אה.

דני רובס:
„אמנים צריכים גם לאכול ולחיות!”

החברה „תמלוגים לאמני-ישראל”, שהוקמה על-ידי „איגוד אמני ישראל”, השיגה צ'רמניעה האוסר על „רדיו-סיטי” לשדר בדיזינגוף-סנטר התל-אביבי מוסיקה ישראל אלית, ללא הסכמת המבצעים. „תמלוגים-לאמני-ישראל” טענה, באמצעות עורך-הדין גרשון שניידר, כי „רדיו-סיטי”, המשדרת מוסיקת-רקע במקומות ציבוריים, פוגעת בזכויות המבצעים. לדני רובס, זמר, מלחין ומשורר, שב-ימים אלה זכה בתקליט-זהב, יש מה לומר על כך:

אני שייך לאמני תביעתה של חברת-התמלוגים מוצדקת. המוסיקה, מעבר לחלק האמנותי והריגשי, היא גם עסק מיסחרי. רדיו-סיטי מרוויחה כספים מהשמעת מוסיקה. לאמנים מגיע חלק מהרווחים. בתנאי שהם מסכימים בכלל להשמעת שיריהם.

- האם הושמעו שירים שלך בדיזינגוף-סנטר? שירים שלי ושל זמרים אחרים, שכתבתי עבורם. אין לי שום דבר אישי נגד רדיו-סיטי. אך יש פה עיקרון שחשוב לשמור עליו.
- אתה נשמע נבוך. בכל פעם שאני משוחח על מוסיקה וכסף בכפיפה אחת, אני מרגיש מעט נבוך. אני מתייחס אל עבודתי כאל דבר מקודש, ביראת-כבוד. כשיש חישובים כספיים, אני מרגיש שיצירתי מיי-דרדרת לרמה קצת זולה. אך אמנים צריכים גם לאכול ולחיות, ובשל כך ההתעסקות בממון הוא חלק מתהליך היצירה.
- מדוע הנושא התעורר רק עתה? האופנה של מרכייקניות גדולים, שנתוכם יש תחנות-שידור, היא די חדשה בישראל.
- אם כך, אתה אחד מאמני ישראל שנפגעו. אמנם לא קיבלנו כספים שהיינו צריכים לקבל, אבל אני שמח שמשמיעים את שיריי במקומות כמו הסנטר, כי זה מקדם את הקשר ביני ובין המאזינים. אמן שיוצר שירי-פופ, למשל, צריך לדעת ששיריו יושמעו רק ברדיו. האמן זקוק לקהל-מאזינים רב שיכיר את יצירותיו, והשמעתם במקומות ציבוריים היא עובדה שתורמת לכך.

מוסיקה

- האם מרגיז אתכם? בוודאי שזה מרגיז! למה גר יעקובי כן, ותמר אדר לא? ודניאלה כרמי לא? ועודד בצר לא? הספרים שלו יותר טובים משלהם? הוא קיבל מימיו איזה פרס ספרותי? כל הסיפור הזה הוא בדיחה עצובה, אבל סוף-סוף הבנו שהסופרים העבריים אמנם לא מבינים כלום בספרות-ילדים, אבל הם מבינים יפה מאוד באיזה צד מרוחה החמאה. (דניאלה שמי) אה.